

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip.Leg. PM 26-1980,núm 11 5-IV-1981

reflexio

En nom dels grups municipals de Vilafranca i ja que aquest és el primer ple que es fa després dels lamentables fets ocorreguts el passat dia vint-i-tres en el Congrés dels Diputats, vull fer constar el següent:

Condemnam els fets ocorreguts el dia 23 del mes de febrer al Congrés dels Diputats on un grup armat va segrestar al poble espanyol violentament, diem poble espanyol ja que tots els qui estaven en aquells moments dins el congrés representaven a tot el poble que els va elegir democràticament com a representants seus. Els condemnam per anar en contra de la Constitució, llei fonamental de l'Estat votada i acceptada per tots el 6 de desembre del 76 i, per tant, per anar contra la voluntat del poble.

Volem fer constar la nostra total confiança amb el Rei que va defensar, en unes hores de gran tensió, el sistema constitucional amb gran fermesa i decisió.

Reiterar i fer present que la via democràtica és l'únic sistema viable per a dur a un vertader govern del poble pel mateix poble i tot el que va contra el mateix és condemnable. Recordem el que va dir en Churchill: "Es el menys dolent dels sistemes".

. . . . .

Ara, una vegada llegit aquest comunicat voldria fer unes reflexions damunt el tema. Moltes vegades s'ha atacat, unes vegades amb raó i altres sense, els poders del poble espanyol: el poder legislatiu i, sobre tot, el poder executiu, el govern. No anem a cercar culpables, tots ho som un poc; des d'els partits o grups que a vegades hem duit una política electoralista fins al ciutadà que s'ha inhibit o no ha agafat consciència ciutadana demostrant desànim, desil·lusió i parlant de catastrofisme. Els fets de la setmana passada es poden repetir, i de repetir-se poden acabar més malament que

ara, amb una dictadura; crec que és hora de reflexionar damunt això, inclús ETA -sa branca polític-militar- ho ha reflexionat i ha anunciat un aturament dels seus actes terroristes.

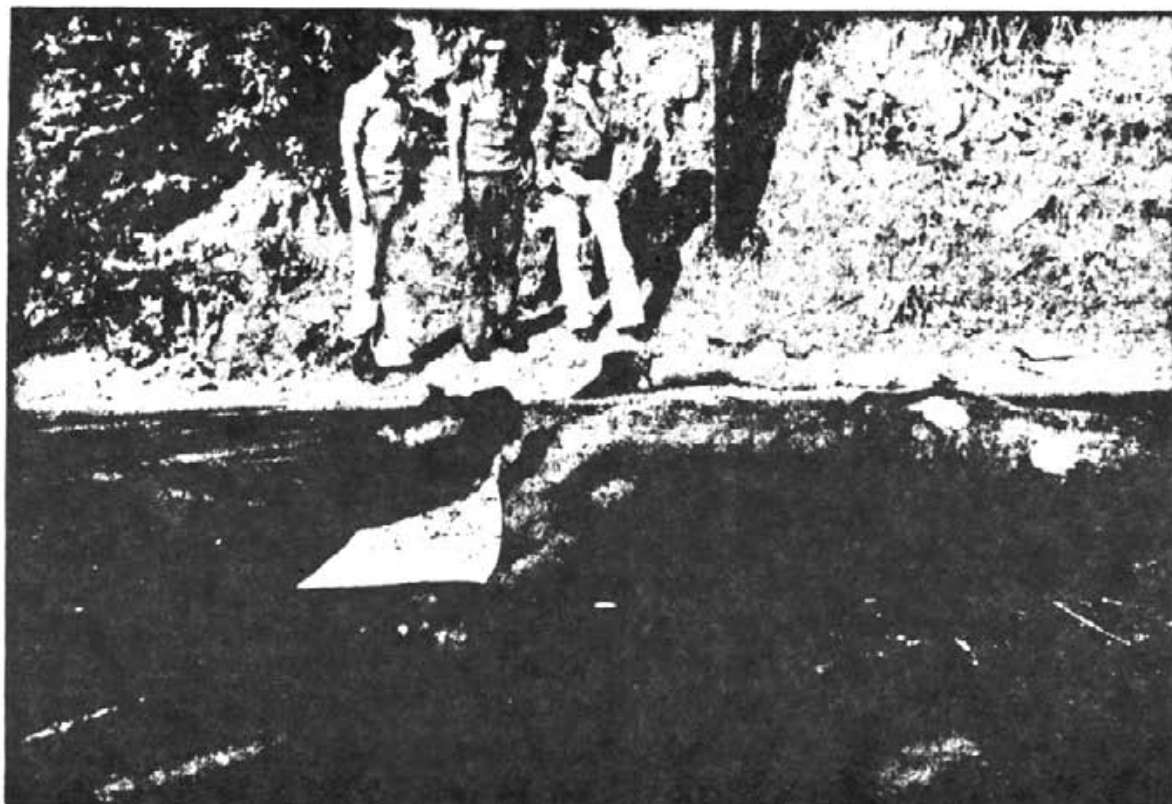
Tots, dia vint-i-tres passat, hi va haver uns moments que pensàrem preocupats que la democràcia s'havia acabat o que es podia acabar, i si estàvem preocupats era perquè estimam la democràcia i ens sabia greu perdre-la. Crec que hem d'aprendre la lliçó, la tremenda lliçó. Hem de defensar la democràcia, i defensar la democràcia tant es pot fer de dins el Parlament com de dins l'Ajuntament, com de casa vostra i, aprofitant que estem units aquí els dos grups representants del poble de Vilafranca, voldria convidar al grup presentat per l'Agrupació d'Electors Independents de Vilafranca, a la col·laboració amb el nostre grup dins aquest Ajuntament. Amb la paraula col·laboració vull dir que no es tracta d'estar sempre d'acord amb les decisions del grup majoritari. La missió de l'oposició és fonamental dins el sistema democràtic: vigilar els acords dels que governen i demostrar la seva disconformitat, si cal, és el seu dret i la seva obligació. Ara bé, el poble d'aquest país està casat de veure partits i grups berellant-se cada dia, de representants dels grups polítics enfrontant-se moltes vegades innecessàriament mentre el timó dels estaments va a la deriva. Per tant, vull emplaçar al grup d'Independents, a part d'arribar o no a un acord, a un diàleg constructiu i a un intent de cercar una solució comú a tots els problemes que es presentin per el correcte desenvolupament de la gestió municipal. Aquestes paraules no voldria s'interpretessin com un intent de censura cap a l'altre grup que compon aquest Ajuntament, i si així s'ha interpretat, vull dir ja abans que no ha estat aquesta la meua intenció, sinó un intent de

reflexió comú, per ajudar aportant un pe
tit granet d'arena des d'aquest també pe
tit Ajuntament a consolidar la democràcia
i fomentar el progrés de Mallorca i de la
nació.

BARTOMEU OLIVER al Ple de l'Ajun
tament cel.lebrat el passat dia
sis de març.

p
a
s
q
u
a

Quan arriben aquestes dies feim memòria d'un home mort per les autoritats reli-
gioses i polítiques; és l'anomenat Jesús, home defensor del poble oprimat, defen-
sor dels drets humans i oposat a la mentida, a la hipocresia, a l'egoisme, al po-
der que enriqueix als rics i empobreix als pobres. Després de vint segles d'aquest
fet la riquesa del món està en mans d'un 25% de la humanitat. ¿Ha fracassat Jesús?
¿Es l'Església actual la de Jesús?. ¿Seguirem en aquesta Setmana Santa compartint
i plorant les tortures de Jesús de Nazaret?. Serà bo que ens apliquem unes parau-
les atribuïdes a Jesús quan el portaven a consumir la venjança amb la pena de mort:
"NO PLOREU PER MI, PLORAU PER VOSALTRES MATEIXOS I PEL VOSTRE POBLE".

Pere Fons.

CICLISME

Segueix l'activitat, l'entusiasme i el companyerisme en el ciclisme. Basta dir que hem tingut que augmentar el grup de Socis Practicants.

Les sortides d'aquest mes han sigut aquestes:

-Dia 8 de març.- Formentor-pujada al mirador-dinar al Port d'Alcudia-tornada a Vilafranca. (110 Quilòmetres)

-Dia 15 de març.- Randa per LLucmajor, uns 60 Quilòmetres.

-Dia 19 de març.- I CRITERIUM SANT JOSEP amb participació de corredors estrangers. La classificació final fou:

General

Jaume Pou

Keller Fridolin

Joan Mora

Locals

LLorenç Molondro

P. Ramis

Guillem Molf

Infantils locals

Sebastià Sansó

Andreu Jaume

Margalida Morlà

-Dia 22 de març.- Vilafranca-LLuc, pujant amb escampadissa. Uns 88 Quilòmetres

Partiren devers les deu un grup bastant nombrós per pujar a Lluc a peu i aplaudir es corredors

Pujaven de dos en dos per tenir bon fer ses voltes sols no les quedaren forces per esperar es corredors.

Vinagrell

marxa a lluc

Es presenta una nit fresqueta, polida, amb lluna. Una nit clara.

Dia vint-i-un, dissabte, les deu de la nit. Un grup d'uns seixanta vilafranquers animats i decidits a caminar unes nou hores i uns 45 Kms junts. ¡Quina festeta que hi havia davant de l'Església abans de partir!.

Passàrem per Sant Joan: ben fresquets i alegres.

Sineu: Descansàrem un poquet.

De Sineu a Inca si que ho és llarguet el camí, però... escoltàvem música, parlàvem i ríem, i de tant en quan un glopet d'herbes o conyac que dugueren uns quants de vilafranquers que vingueren en cotxe.

Inca: una taronja compartida, una riulla i un petit descans per seguir després amb unes quantes persones que hi partien d'allà.

Damunt les quatre i mitja de la matinada passàvem per Selva, i amb un poc més som a Caimari.

Amb un poc de cansament ens trobam pujant la muntanya. La lluna ens deixa i començam a veure un poc de claror. Passant pel Salt de la Bella Dona veiem el sol que ens dona el "bon dia" amb una bellesa infinita.

Caminant, caminant, cansats i esgotats arribam a LLuc.

Cansament, esgotament, alegria o pena; no sé què, d'haver passat un camí tan llarg. I ens trobam amb la gran acollida de Madò Montserrat i el Pare LLorenç.

Mare de Déu: aquest dia us era igual si no veníem a missa, us bastava un somriure de cada un de nosaltres.

Muntanyes de LLuc, són bellíssimes: val la pena venir a veure-vos, ¡encara més a peu!

Cal donar l'enhorabona a Pep Mercader
M. Barceló Noguera.

sa joventud preocupada

Quedaran gravades a sa memòria dels espectadors ses respostes d'un des joves que participà, no fa gaire temps, a un des programes de més audició que té actualment sa Televisió Espanyola. Va esser molt significativa sa transformació d'aquest al.lot quan donà resposta a ses dues preguntes fetes per Santiago Vázquez -habil presentador d'aquest conegut programa "Un mundo para ellos"- . A sa primera pregunta, textualment va dir : "Lo que me hace más feliz es el amor com partido y el compañerismo entre todos" i, repentinament, canviant d'entonació i reflexant a sa seva cara una carussa de tristesa, contestà a sa segona interrogació: "Mi gran preocupación es la guerra y ver que en una u otra parte del mundo siempre hay hombres que continuamente se matan unos con otros".

Són suficientment importants aquestes sentides paraules pronunciades amb tota sinceritat per un al.lot jove, per tenir perfecta idea des vertader sentir de sa joventud d'avui, preocupada per ses circumstàncies que està atravesant actualment tota s'humanitat. Es necessari que sigui escoltada sa veu d'aquesta desillusionada joventud que es resisteix a ser protagonista d'un drama que pareix que de cada dia més s'acosta. Es necessari dir resoltament a ne's Pares de la Pàtria que ha arribat s'hora de canviar de rumb i deixar de tenir continuament subjugats, baix ets efectes des fantasma d'una altra conflagració mundial, aquets desmoralitzats joves, futurs homes des demà.

Són altres es camins que forçosament hem de seguir per resoldre ets actuals problemes de sa nostra societat. Sense pensar-hi més, si voleu governar amb dignitat, i realment esteis interessats en es benestar dos pobles, s'ha d'enterrar d'una vegada per totes aqueixa maleïda

aixa de sa guerra, que ha estat des de sempre s'assot de tota s'humanitat.

Seria motiu de pujar es colors a sa cara, si meditam cuidadosament ets esforços exigits a cada país per sostenir s'elevat pressupost de ses armes,, quan seria acceptat de molt bon grat que aques mateixos esforços i dificultats per sostenir tan pesada càrrega, fossin destinats a posar fi a sa violència, resoldre es problemes de s'atur i reduir ses desigualtats socials; tot això necessari per crear un clima de cordialitat i convivència entre els homes.

-Continuarà al pròxim número-

amb els nins cap a lluc

Un diumenge dematí partirem ben alegres cap a LLuc.seixanta nins amb els seus catequistes. Petra, Santa Margalida, LLubí, Inca, va esser la primera etapa. A Inca berenàrem, jugàrem al parc i els nins compraren llepolies. Muntanya amunt, anàvem observant que aquell paratge és distint del nostre pla. Algú va tenir el pensament de dur globus i, abans d'arribar a LLuc tots portàven globus den inflats. Globus de colorins, nins encantadors, catequistes, jardins, monestir i la bona acollida dels amics de la casa, en especial el Pare LLorenç, feren explosió de gran alegria. A la missa no es rebentà cap globus; va esser casi un miracle. El Pare Ramon, superior de LLuc, ens donà la benvinguda, exaltant les virtuts de radicalitat cristiana de la Parròquia de Vilafranca. Acte seguit anàrem a fer un fogueró per torrar llonganissa. Menjàrem truites i beguérem aigua de la Font Coberta.

El Pare Llorenç ens donà una lliçó d'Història natural explicant-nos el museu. Catequistes i nins ens ajuntàrem en un amistós partit de futbol dins el camp dels blavets de LLuc.

De baixada paràrem al Port de Pollença i a prop de les barquetes hi havia un atvit gelater, i va tenir pressa ferm.

Passàrem un dia de convivència, germanor i amistat, intentant fer-nos la vida agradable els uns als altres.

Maria Montserrat.

GLOSES POPULARS

Per l'amo En Toni Salero
a l'amo En Joan Rumbande

Monges de la Caritat
que estan en el bon convent
tenen es públic content
amb la seva gran bondat

Sofreixen ets infantons
en voluntat que supera,
hi ha bona enfermera
per donar injeccions

Persones no som iguals
hi ha bona i dolenta
s'enfermera és presenta
per servir molts de malalts

Sa planeta destinada
està escrita per tothom
n'hi ha una per hom
i a ninguns ens agrada

Molts empram botelles
per qualque pic glopejar
ara haurem de tocar
una mica ses femelles

Ses joves que "susen" ara
per altres pobles se'n van
i altre temps si ho pensam
no fugien de sa mare

O gloriós Sant Antoni
alguna en cotxe se'n va
amb es "novio" a passejar
que pareix un matrimoni.

Jo crec que Déu va aclucat
per no veure es desastres
i diven unes a altres
si no nos veu, no és pecat.

Notícies de la Cambra Agrària Local

Tots es titulars de maquinària agrícola perceptors de subvenció de "Gasoleo B" poden passar a retirar es taló corresponent a sa subvenció des segon semestre de l'any 1980. Poden passar a retirar-lo com més prest millor, proveïts des Document Nacional D'Identitat i sa targeta blanca-verde, qualsevol dia laborable, fins a les 13 hores. S'assenyala com a data màxima de retirada des taló el dia 20 d'abril d'aquest any.

Agricultura i cooperativisme va esser el tema desenrotllat pel conseller Pere Llinàs. Una vegada més el poble vilafranquer ha demostrat interès pels problemes del seu poble; ha arribat l'hora de deixar l'individualisme i començar a treballar en comú els assumptes de tots. Apuntava en Pere que ses cooperatives són una solució; no hi ha perquè cadascú defensi els seus alls, els seus melons, el seu blat o els seus mens i cadascú hagi de negociar la seva femada, etc. Es poden agrupar les distintes rames en cooperatives i defensar així els interessos de tots contra l'abús i el mal preu. Finalment, l'esmentat conferenciant va donar una explicació de la cooperativa "Simó Tort" de Manacor i les seves sucursals a distints pobles de Mallorca. A la "Simó Tort", continuà dient, hi perteneixen més de mil socis i ens va oferir una visita a aquesta cooperativa veïnada. S'ha pres bona nota d'aquesta conferència, i el futur registrarà els resultats.

Guillem Murtero.

MOSSÈN ALCOVER I LES SEVES RONDALLES

per FRANCESC DE B. MOLL

La figura de Mn. Antoni M. Alcover és una de les de més relleu dins la vida cultural de Mallorca. La seva extraordinària capacitat de treball va quedar acreditada en moltes activitats: unes pròpies del seu caràcter eclesiàstic, manifestades en els alts càrrecs que ocupà i en els escrits de tema religiós, quasi sempre polèmic; les altres, sortides del seu amor abrandat a la llengua i la literatura catalanes (donant a aquest adjectiu el sentit ample que ell li donava, no limitat al Principat de Catalunya sinó estès a totes les regions repoblades per gent que d'aquell procedia).

L'esforç més intens i més durador va ser el que dedicà a promoure, potenciar i defensar l'obra del Diccionari; però a més d'aquesta gran empresa de trenta anys d'estudis, de viatges i de lluites, es va dedicar amb constància a una tasca més reposada, divertida i agradable per a tothom: la redacció de les famoses rondalles que publicava amb el pseudònim d'«En Jordi des Racó».

Aquestes narracions s'havien transmès de pares a fills, d'àvies a néts i de servents a senyorets, d'ençà que la nostra illa havia estat guanyada per la conquesta contra els musulmans. La transmissió havia estat purament oral, per raons ben comprensibles: que la immensa majoria de la gent, durant molts de segles, era analfabeta, i que el principal terreny on se conservava la narrativa tradicional era la pàgesia.

Essent molt jove —abans dels vint anys—, n'Antoni M. Alcover es va sentir atret poderosament per aquelles contarelles, llargues o cur-

tes, de gran argument o simples anècdotes, però sempre vibrants de ressons arcaics i espirejants de llenguatge pur i expressiu. Se les feia contar de gent pagesa o d'altres que les havien apreses de persones també relacionades amb l'ambient rural; després de prendre'n nota resumida, s'entretenia a posar-les per escrit, i en publicà un parell que foren molt acollides pels lletraferits. Allò el va animar a prosseguir la tasca, i aplicant-hi els seus escasos dies de vacances va anar formant a força d'anys, un aplec de gran extensió que ha arribat a omplir dues dotzenes de volums, dels quals s'han repetit les edicions fins a convertir-se en l'obra més popular i coneguda de tota la gent mallorquina.

El secret d'aquest èxit radica principalment en l'habilitat amb què Mn. Alcover sabia manejar el llenguatge de la nostra pàgesia. Va fer-se contar les rondalles en un temps en què la gent del camp encara parlava bé, amb molt pocs castellanismes i sense la temptació d'imitar la parla dels forasters o dels forasterajants. Hi havia també la circumstància d'ésser Mn. Alcover tan pagès com els missatges i les madones que li contaven les rondalles. Això li donava una gran autenticitat de llenguatge de la terra i li permeté encertar l'estil més apte per a reflectir en aquelles narracions l'esperit i les formes expressives de la ruralia.

Aqueixes formes d'expressió encara eren una realitat viva en aquells darrers anys del segle pas-

sat i en els primers decennis del present. No existia ni la invasió forastera ni la xerrameca cinematogràfica i televisiva que avui capgira el llenguatge dels mallorquins i fa que moltes paraules i locucions clàssiques de la nostra parla siguin oblidades. Així i tot, la gràcia i el valor estilístic de les rondalles alcoverines tenen encara avui prou virtut per a despertar l'interès i la simpatia de les generacions actuals.

Ara cal fer una observació important. El llenguatge i l'estil de les rondalles de Mn. Alcover són autènticament mallorquins, però la temàtica de tals narracions és, en gran part, d'origen extrainsular: ens ha vingut de temps molt antic i de regions remotes: de l'Índia, d'Àrabia, d'Àfrica, d'Itàlia, d'Europa central...

Naturalment aquesta afirmació no és vàlida en certs casos en què el personatge de la rondalla és una persona mallorquina concreta, coneguda o recordada com a protagonista de la contarella. Els fets narrats en la sèrie de rondalletes referents a En Tià de sa Real, probablement són autèntiques vivències d'aquest personatge illenc. Però això són casos esporàdics; la nota

dominant en les narracions rondallístiques és que siguin versions o adaptacions de contarelles foranes, sovint d'origen molt allunyat en l'espai i en el temps.

En la Filologia moderna es cultiva una especialitat anomenada Rondallística, dedicada a investigar l'origen i l'evolució de les rondalles. Els antecedents i paral·lismes són abundants entre les rondalles actuals i la narrativa de l'edat mitjana i de l'antiguitat, com també entre les nostres i les dels altres països europeus i del tercer món. Trobam els mateixos temes a Mallorca i a Sicília, a França i a Rússia, a l'Índia i al Sudan, etc. I no cal dir quina gran coincidència d'arguments rondallístics trobam entre els de les Balears i els de la resta del món hispànic. Fullejau els tres volums de **Cuentos populares españoles** d'Aurelio M. Espinosa, i hi trobareu una gran proporció d'arguments que apareixen, amb variants però amb clara convergència, a les rondalles de les nostres illes.

La temàtica de les rondalles mallorquines, sovint té evidents analogies amb obres de l'antiguitat grega i romana (Isop, Fedre, Apuleu), de les **Mil i una nits**, del **Conde Lucanor**, del **Roman de la Rose**, del **Decameron**, del **Novellino**, de **Les cent nouvelles nouvelles**, de les **Facècies** de Poggio, dels **Tales of Canterbury**, dels germans Grimm, etc.

Hi ha rondalles ben mallorquines per la forma, però que pel tema són transposicions de llegendes, coversos o faules antiquíssimes i exòtiques. Només fullejant els **Kinder- und Hausmärchen** dels germans Grimm ja s'hi troben dotzenes de rondalles alemanyes que tenen la seva versió, més o menys alterada, en les de l'**Aplec** de mossèn Alcover.

«N'Espardenyeta» té la seva versió en una rondalla siciliana que es titula «El rei dins el cove». «En Mirando», l'animal endevinador de l'adulteri d'una reina té el seu paral·lel en el màgic Merlin de la llegenda arturià. «Sa llampria meravellosa» és una variant evident de l'Aladí de les «Mil i una nits». L'astúcia del

«metge Guinyot», que feia buidar un hospital manant que dels malalts més xerecs fessin brou per curar els més suradors, es troba en una de les «Facècies» de Poggio, florentí del segle XV. «Sa mitja terça de carn» és un tema que es troba en «El mercader de Venècia» de Shakespeare, que ja l'havia pres d'altres fonts literàries.

Així podríem seguir citant títols de rondalles «mallorquines», mallorquiníssimes, que tenen els seus models i antecedents en les d'altres països i cultures: «Amics de barret i amics vers», «En Joanet de l'Onso», «En Pere Catorze», «Es castell d'Iràs i no tornaràs», «S'Hermosura del món», «L'abat de la Real», «Sa flor romanial», «Sa comtessa sense braços», «En Pere Poca-por», «S'aucellet de ses set llengos», etc.

La prova de la manca d'objectiu científic de Mn. Alcover en l'aplegat i elaboració de les seves rondalles, és que no tenia escrúpol de canviar-ne detalls argumentals quan li semblaven inoportuns per motius de religió o de sexualitat. Com a bon integrista, posava el veto a tota manifestació irreverent, i com a guardador de la moral suprimia o desviava qualsevol fet o expressió que pogués despertar idees obscenes. Ell mateix ho va explicar ben clar en el pròleg de la primera edi-

ció (1896), i ho mantingué sempre. Era home d'una gran austeritat i irreductible en matèria de llibertat sexual. Hi ha hagut qui ha pretès anullar aquest fet atribuint a Mn. Alcover el text d'una rondalla completament obscena, però la seva redacció ha estat tan malgarbada que es veu a la llengua que és apòcrifa. És que no basta tenir mala intenció: és necessari també tenir prou «ofici» d'escriptor per a saber imitar l'estil d'allò que es vol falsificar.

Aquests anys darrers la replega i l'edició de les rondalles populars ha ocupat fort els folkloristes dels nostres països. L'arxiduc Lluís Salvador va arreplegar moltes rondalles mallorquines i en va publicar dos volums, segons text preparat per Antoni M. Penya; moltes rondalles de Menorca han estat recollides pel Dr. Francesc Camps i pel mestre Andreu Ferrer; les d'Eivissa ho han estat per J. Roure-Torrent i per Joan Castelló Guasch; les de Catalunya per Maspons i Labrós, Serra i Boldú, Joan Amades, etc. Però cap col·lecció rondallística no ha superat la de Mn. Alcover en quantitat ni en vivesa d'expressió. Especialistes moderns com Felix Karlinger, professor de Folklore comparat de la Universitat de Salzburg, i Josep A. Grimalt, professor de la nostra Facultat de Filosofia i Lletres, han estudiat comparativament les rondalles alcoverines, les quals, per altra banda, han obtingut un gran èxit de públic en ésser traduïdes al castellà (per Teodoro Llorente Falcó), al francès (per Peter Roderick), a l'anglès (per George Ezra Dane i David Huelin) i a l'alemany (per Robert H. Goehm, Felix Karlinger i Ulrike Ehrigott).

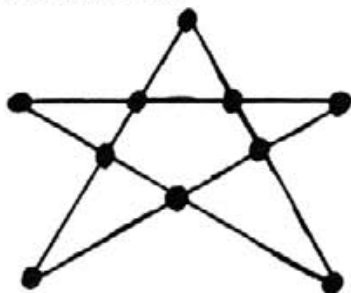
Podem ben dir, doncs, que les rondalles mallorquines ocupen un lloc d'honor dins els dominis del Folklore narratiu, i només caldrà que aparegui la tesi doctoral de Josep A. Grimalt perquè les nostres rondalles siguin estudiades sistemàticament a les Universitats en relació a les seves fonts i a les influències mútues entre elles i les altres literatures de tradició oral europea. ■

PERD ES TEMPS

Pareix que començam bé aquesta secció d'endevinalles doncs hem rebut la solució encertada al problema plantejat a l'antèrior número, i que era col·locar 10 soldats en 5 files de manera que cada fila tingui quatre soldats. Doncs aquesta és la solució que ens envia n'Andreu Bover. Enhorabona Andreu.

A continuació transcrivim l'inscripció que trobarem cercant pels racons. Es aqueixa:

"Es conta que un jove es dirigí un dia al gran Confuci i li preguntà:

-¿Quantes vegades, ¡oh il·lustre filòsof! deu un jutge reflexionar abans de donar sentència?

-Respongué Confuci: Una vegada avui, deu demà.

S'espatà el jove al sentir les paraules del savi. El concepte era obscur i enigmàtic.

Una vegada serà suficient, explicà amb paciència el mestre quan el jutge després de l'examen de la causa es decidí pel perdó. Deu vegades deurà pensar el magistrat sempre que es senti inclinat a donar sentència condemnatòria.

I concluí amb saviduria incomparable: S'equivoca per cert greument aquell que vacil·la al perdonar; s'equivoca molt més encara als ulls de Déu aquell que condemna sense vacil·lar.

Vivia fa un temps a fora-vila un esforçat llaurador que tenia tres filles. Un dia, parlant amb el governador, el llaurador declarà que les seves filles eren molt intel·ligents i dotades d'un estrany poder imaginatiu.

El governador manà cridar a les tres germanes -filles del llaurador- i digué:

-Aquí hi ha 90 pomes que dureu a vendre al mercat. Na Fàtima, sa major, se'n durà 50; na Bel se'n durà 30 i n'Aina, sa menuda, se'n durà les altres 10.

Si na Fàtima ven les pomes al preu de 7 per un duro, ses altres tindran que vendre al mateix preu, es a dir, set pomes per un duro. Si na Fàtima ven ses pomes a tres duros cada una, aquest serà també es preu al que deuran vendre les seves na Bel i n'Aina.

El negoci es farà de manera que les tres logrin, amb la venda de les seves respectives pomes, una quantitat igual. Al final, doncs, les tres germanes tindran que haver lograt quanties iguals.

El problema plantejat d'aquesta forma pareix absurd i disparatat. Com resoldre-lo? Les pomes, segons la condició imposada pel governador, tenien que ésser venudes al mateix preu. Però, lògicament, la venda de 50 pomes tendria que produir una quantitat molt major que la venda de 30 o sols 10.

I com les joves no veien la manera de resoldre el cas, vingueren a consultar amb nosaltres per veure de posar-lo a sa revista.

MIRAU SI EL RESOLEU I DIGAU-NOS
QUALQUE COSA.

Gabriel Miquel.

els noms dels carrers

CARRER DEL BEAT RAMON LLULL

Carrer modern i nomenclatura del segle XX. Dedicat al gran savi de l'Edat Mitjana, missioner i màrtir; la glòria major de Mallorca.

Nascut a Ciutat de Mallorca l'any 1235 morí a Bugia -Àfrica- l'any 1316.

Com que aquest carrer és modern i no té casi bé història propi, coneguem un poc la del home que li dona nom.

El Beat Ramon Llull, casat amb na Blanca Picany, tingué dos fills -Domenge i Magdalena-. Als trenta anys deixà la vida mundana i visità en peregrinació Santiago de Compostela, el Monestir de Rocamador i finalment Barcelona, on Sant Ramon de Penyafort l'aconsella de tornar a Mallorca i dedicar-se a l'estudi.

Durant nou anys estudià a La Real i, amb un esclau serraí, aprangué l'àrab. Prest pogué escriure en aquest idioma.

Una vegada haver acabada la preparació a l'estudi va anar a Randa, on tingué una "il·lustració divina" -d'aquí el nom com se'l coneix a tot arreu: "El Doctor Il·luminat".

Fou un viatger incansable, desenvolupant la seva labor evangelitzadora pel Nord d'Àfrica. A més, viatjà per Itàlia i França.

En una d'aquestes anades a Àfrica, concretament a Bugia, va morir víctima dels musulmans encolerits de que anàs a predicar el cristianisme als seus terrenys.

D'en Ramon Llull es conserven unes 243 obres autèntiques escrites per ell en català i llatí, qu'alcuna en àrab. Fou el primer escriptor, que es coneix, que empràs la llengua catalana com a mitjà d'expressió literari.

Antoni Amengual.

pensant una estona

Cau el Sol lentament; el dia comença a morir,...els edificis de la gran ciutat palideixen i es tornen enfosquits. El renou dels cotxes i autobussos es fa cada vegada més fort i enfollidor, la massa humana va d'ací cap enllà -com diria un caminant- sense saber 'bé cap on va...

En mig d'aquest tumult, els mostradors de les botigues i dels grans magatzems estan cridant a la gent perquè les prestin atenció...és tanta la gent que hi cau...!Me sec a un banc per no pensar en res,...i és quan precisament pens més... en mig de tanta i tanta gent...¿et pots sentir individualista? ¿on anam? i ¿on ens duu aquesta gent? ¿arribarà un moment en que ens hauran aglapit de tal manera que serem incapaços de raonar per nosaltres mateixos? ¿On està la capacitat de raonament de l'home? ¿On està aquest individualisme, aquesta personalitat que fa que una persona sigui precisament aquesta i no una altra?

¿On estan les hores nítides i blanques de silenci on l'home retrospectivament es troba a ell mateix? No hi ha temps! No hi ha temps? hem preguntat, ¿o bé és que hi ha por?...Es que l'home té por de la solitud de trobar-se tot sol davant la seva consciència...? Es això?. Si la resposta a aquest interrogant fos afirmativa -cosa que don per ben segur a la gran majoria-, ¿què cal fer?... Es trist això... Però és la lànguida i trista realitat.

Antònia Bover.

AJUNTAMENT

El passat dia 6 de març es va celebrar al Saló de sessions del nostre Ajuntament un Ple de la Corporació amb un interessant orde del dia. Així ho demostrà l'assistència d'unes 25 persones que varen seguir amb atenció el seu desenvolupament.

En primer lloc, i com és preceptiu, la secretària va llegir l'acta de la sessió anterior. Tot seguit es va començar a tractar, un per un i amb el següent orde els temes del dia.

1) Plaça de Policia Municipal. - Segons la nova normativa, als municipis de menys de 5.000 habitants els Polícies Municipals passen ésser Agents Municipals. Això no ens afecta perquè en Pere, havent efectuat el seu ingrés abans de 1973, segueix essent Policia Municipal. Per altra banda, en Guillem conserva la seva categoria d'entrada, o sigui, la d'Agent Municipal.

2) Impost de circulació. - El cap de la comissió d'Hisenda informà als regidors del contingut del Decret-Llei que regula aquest tema, en el sentit de que està permès un increment de fins un 100%.

Després d'una sèrie de reflexions s'acordà per unanimitat deixar l'impost de circulació tal i com està, o sigui, no pujar-lo.

3) Recollida de deixalles. - La secretària llegeix fil per randa el projecte de les bases del concurs de contractació del servei de recollida de deixalles.

Després de considerar els pros i contres de cada un dels punts del dit projecte, aquest s'aprova per unanimitat (no entrem amb més profunditat dins el tema pel que exposam a la nota de més baix).

4) Adquisició Terrenys. - Damunt aquest punt no es tractà propiament de l'adquisició de terrenys, sinó de cercar un possible emplaçament en base a realitzar un projecte d'instal·lació d'un centre sanj

tari comarcal al nostre poble.

Es va recalcar la premura de recabar informació del possible emplaçament ja que el termini de presentació de projectes finalitza el 30 de març.

5) Comissions. - Abans de començar a tractar aquest tema, el regidor Bartomeu Oliver va llegir un comunicat, en nom de U.C.D. local, mostrant el rebuig de dita organització als actes que el Tinent Coronel Tejero va protagonitzar el passat 23 de febrer al Congrés de Diputats -comunicat que podeu llegir a la pàgina 2-.

A instància del regidor Pere Estrany, els tres regidors de la Candidatura Independent també el varen subscriure i s'acordà que constàs en acta com a cosa de tot l'Ajuntament.

A continuació el Batle féu una proposta de caps de les diferents comissions informatives.

Dita proposta quedà pendent d'estudi.

Una volta finalitzat el Ple, el Batle expressà als tres regidors independents -amb estreta de mà inclosa- el seu desig d'una major harmonia municipal en base a ajuntar esforços per solucionar els problemes municipals.

. . . . .

Nota. - A la vista de les informacions que la premsa i la televisió ens ha fet arribar, no sabem, al moment d'escriure aquestes ratlles, quina validesa pot tenir lo abans exposat damunt la recollida de deixalles.

Creiem que és molt probable que si la solució que el Consell Insular vol dur a terme arriba a bon fi, s'hagi de deixar el projecte de l'Ajuntament i adherir-se al projecte de recollida mancomunada ja que, entre altres avantatges, pareix bastant més econòmic.

Joan Bauzá.

notícies fresques

A LA FI es féu es sopar des barbuts i va haver-hi nata per tot, perquè en Murtero en va dur un ribell ple, és va fer tenir bo aquell dit: "Allà on hi ha pèl, hi ha alegria"

-+--+--+--

ACTES de Setmana Santa:

dia 12

A les 11 des dematí RAMS

A les 8'30, tarde, RECONCILIACIÓ

Dia 16

A les 9, nit, Compartir el pa.

MANIFESTACIÓ PACÍFICA.

Dia 17

A les 9, nit, RECORDANÇA DE SA CON-
DEMNA DE JESÚS.

Dia 18

A les 9, nit, INMORTALITAT DE JESÚS

Dia 19

A les 9, matí, PRESENCIA DE JESÚS
ENCONTRE.

-+--+--+--

DIA 4 a les 9 i mitja de la nit hi haurà reunió de pares d'al.lots que han de combregar aquest any. Sa reunió es ferà a s'Escola Parroquial.

-+--+--+--

PROXIMAMENT es duran a terme ses conferències prematrimonials, seran es dies 6-7-8 i 9 d'abril.

Lloc: Ca Ses Monges

Hora: 9 i mitja des vespre.

-+--+--+--

AQUESTA setmana rebreu una còpia del que serà s'escriptura pública de sa donació des terrenys des Mo lí Nou, propietat de l'Escglésia, al poble, mitjançant s'Ajuntament. Llegiu-ho, critica-ho, i digau si esteis conformes.

Dins s'escriptura hi trobareu un qüestionari perquè el contesteu. No s'admetrà cap contesta que no dugui: Nom, llinatges i número de Document Nacional d'Identitat.

-+--+--+--

DIA 13 de març, amb gran assistència de públic, En Llorenç Cape llà, va desenrotllar una conferència sobre la Autonomia; la seva exposició fou clara i concisa.

-+--+--+--

NAIXEMENTS.-En Pere Nicolau Domin- guez, fill d'en Pere i na Maria del Rosari.

En Josep Gregori Sansó Nicolau, fill d'en Mateu i na Catalina.

MATRIMONIS.-Miquel Mas Florit amb na Francesca Montserrat Nicolau. Antoni Riera Esteve amb na Leonor Mas Fornés.

DEFUNCIONS.-Andreu Sansó Bover

Joan Mestre Sastre

Jaume Mestre Sastre

-+--+--+--